

Skattedirektoratet

Saksbehandler
Lars Nilsen

Deres dato
01.07.2008

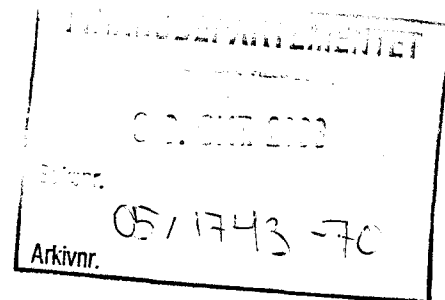
Vår dato
23.10.2008

Telefon

Deres referanse
05/1743 SL EGJ/Tiz

Vår referanse
2008/605318/SKDRE/
LNI/008

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Utveksling av grunndata på personinformasjonsområdet Arbeidsgrupperapport

1. Innledning

Det vises til Finansdepartementets høringsbrev og høringsnotat av 1. juli 2008.

Folkeregisteret er i dag statens sentrale register med identifiserende opplysninger om den enkelte borger. Folkeregisteret er av sentral betydning for all offentlig personrelatert administrasjon og planlegging. Et kvalitativt godt folkeregister er således en viktig forutsetning for en velfungerende og effektiv forvaltning, jfr også forutsetningene i St.meld.nr 17 (2006-2007). Bruken av folkeregisteropplysninger har stadig blitt utvidet, både i privat og offentlig sektor. Utviklingen medfører at det vil bli stillt nye krav til framtidens folkeregister og til forvaltningen av registeret.

Både som forvalter av folkeregisteret og bruker av folkeregisterdata mener Skattedirektoratet det er viktig at registeret utvikles og moderniseres i takt med nye samfunnsbehov. Som registerforvalter har Skattedirektoratet et særlig ansvar for at registeret også i framtida er best mulig egnet til å tjene formålet som samfunnets felles dataregister på personinformasjonsområdet. Skattedirektoratet ser det derfor som positivt og ønskelig at det settes i gang et arbeid med sikte på å modernisere folkeregisteret. Forslagene er imidlertid omfattende og flere av dem må etter direktoratets oppfatning konsekvensutredes nærmere før det tas endelig stilling til dem.

Nedenfor følger direktoratets syn og kommentarer til spørsmål reist i høringsnotatet.

2. Formålet med folkeregisteret

Direktoratet støtter forslaget om at det utarbeides en egen formålsparagraf for folkeregisteret. Et presist angitt formål er, slik det anføres i høringsnotatet, viktig i et personvernrettslig perspektiv. Skattedirektoratet har ikke funnet grunn til å formulere en formålsparagraf. Vi har begrenset oss til å vurdere arbeidsgruppas forslag til hvilke oppgaver og formål som bør omfattes.

Postadresse
Postboks 6300 Etterstad
0603 Oslo
skattedirektoratet@skatteetaten.no

Besøksadresse
Fredrik Selmers vei 4
Org. nr.: 974761076

Sentralbord
800 80 000
Telefaks
22 07 71 08

Direktoratet slutter seg i all hovedsak til arbeidsgruppas formålsangivelse. Vi mener imidlertid at formålet også bør omfatte behandling av grunndata, jfr første kulepunkt i høringsnotatets pkt 3.

Til det første innrykkede kulepunktet kan det stilles spørsmål om hva arbeidsgruppen har ment med å *"følge opp enkelt personers rettigheter og plikter"* Det er ikke først og fremst folkeregisteret som følger opp dette. Folkeregisteret skal legge til rette for at både offentlige og private kan følge opp enkeltpersoners rettigheter og plikter. Skattedirektoratet foreslår at dette presiseres. Vi stiller også spørsmål ved om det ikke hadde vært hensiktsmessig å tydeliggjøre folkeregisterets funksjon som et felles samfunnsregister. Folkeregisteret skal tjene som et felles dataregister primært for det offentlige, men også for private aktører og er et virkemiddel for å kunne følge opp borgerenes rettigheter og plikter. Samtidig skal det rasjonalisere arbeidet i forvaltningen ved at hvert enkelt forvaltningsorgan ikke trenger å registrere de samme opplysningene.

3. Vilkår for registrering, utvidelse av personkretsen

Etter Skattedirektoratets oppfatning er det ønskelig at reglene for hvem som skal registreres i folkeregisteret avgrenses mot de som oppholder seg i riket som turister samt at det harmoniseres med EU- direktivet om retten til fri bevegelse, dvs at grensen for å regnes som bosatt senkes til tre måneder. Dette innebærer en utvidelse av personkretsen i tråd med arbeidsgruppas forslag. Det skal imidlertid understrekes at en slik ordning også vil by på utfordringer, ikke minst knyttet til saksbehandling, kontroll og ajourhold av registeret. Forslaget innebærer at langt flere utlendinger med relativt liten tilknytning til landet skal registreres i folkeregisteret. I et slikt regime må det brukes mer ressurser for å opprettholde korrekt populasjon. For eksempel vil det i en rekke tilfeller være en utfordring å sikre korrekte registeropplysninger i forbindelse med om og evt når en utlending har flyttet fra landet.

Vi antar for øvrig at det ville gi betydlige forenklinger for så vel skatteetaten som utlendingsmyndigheten, dersom en reduksjon av oppholdskravet fra seks til tre måneder kunne tre i kraft samtidig med innføringen av registerordningen for EØS-borgere, jfr EU- direktiv 2004/38/EF. Vi ber derfor departementet vurdere dette.

4. Ny identifikator

Det er på det rene at dagens fødselsnummerserie har begrenset levetid, antakelig fram til 2039. Som forvalter av folkeregisteret ser derfor Skattedirektoratet nødvendigheten av at man i løpet av de kommende år vurderer og gjennomfører nødvendige tiltak.

Flere tiltak kan være aktuelle. Arbeidsgruppas flertall foreslår primært å erstatte fødselsnummeret med en ny informasjonsløs identifikator. Subsidiært foreslås det at et av sifrene i dagens fødsels-/d-nummer endres fra å være et kontrollsiffer til å inngå i løpenummeret. Dette vil gi en betydelig økning av fødselsnummer-systemets kapasitet og forlenge seriens levetid, antakelig til 2199.

En informasjonsløs identifikator synes å være den løsningen som gir best kvalitet på folkeregisterdataene, blant annet fordi løsningen er robust i forhold til endringer i underliggende personlige forhold (retting av feilopplysninger, endring av fødselsdato, kjønn etc). Man risikerer heller ikke å gå tom for nummer på en gitt fødselsdato. På lang sikt framstår derfor en løsning med informasjonsløs identifikator som det kvalitativt beste alternativet. Det er imidlertid liten tvil om at innføring av informasjonsløs identifikator vil være langt mer ressurs- og kostnadskrevende enn en løsning der man kutter et kontrollsiffer fra dagens fødselsnummer. Dersom det ikke kan reises avgjørende innvendinger mot arbeidsgruppas subsidiære forslag bør de økonomiske og administrative konsekvensene etter direktoratets oppfatning veie tungt når det skal tas stilling til hvilken løsning som bør velges. Se nærmere om dette under punkt 9. Det understrekes imidlertid at konsekvensene av de to forslagene etter vår oppfatning ikke er tilstrekkelig utredet for å kunne konkludere endelig med hensyn til hvilken løsning man bør gå for.

Høringsnotatet viser til at identifikatoren bør gjøres alminnelig tilgjengelig, og at den ikke skal kunne benyttes til autentisering for tilgang til informasjon som ikke er offentlig. Dette er direktoratet i utgangspunktet enige i. I den forbindelse kan det blant annet trekkes en parallell til ordningen med virksomheters organisasjonsnummer, som er allment tilgjengelig. Selv om det innføres en ny identifikator er det imidlertid en fare for at ulike samfunnsaktører vil benytte denne på samme måte i som de i dag benytter fødselsnummeret . Fødselsnummeret blir i dag brukt som legitimasjon i flere sammenhenger. Videre benytter f eks bankene fødselsnummeret som en entydig angivelse av hvilken persons kundeforhold man ønsker tilgang til. Det synes som om dagens bruk av identifikator i for liten grad tar hensyn til faren for id-tyveri. Dette antas å være en type kriminalitet som kan øke i takt med globaliseringen og økt elektronisk registrering av opplysninger om den enkelte. Ved vurderingen av hvordan identifikatoren skal være tilgjengelig, bør man hensynta denne risikoen. Med en alminnelig kjent identifikator blir det for eksempel enda viktigere å påse at systemene sikres mot systematisk id-tyveri.

5. Nærmere om innholdet i folkeregisteret

Hvilke dataelementer som bør inngå i framtidens folkeregister må vurderes i lys av hvilket formål registeret skal ha og hvilke samfunnsmessige behov det skal dekke. Framtidens folkeregister skal fortsatt være samfunnets sentrale register med opplysninger om borgerene, både for offentlig og privat sektor. At dataelementene i registeret utvides i samsvar med nye sentrale behov er derfor en naturlig og ønskelig utvikling. Direktoratet har vurdert spørsmålet med utgangspunkt i arbeidsgruppas formålsangivelse, som direktoratet som nevnt i det alt vesentlige slutter seg til. Med dette som utgangspunkt støtter direktoratet arbeidsgruppas forslag med hensyn til hvilke dataelementer som bør inngå i registeret. Etter direktoratets oppfatning vil det imidlertid være utfordrende å oppnå ønsket kvalitet på en del av de opplysningene som ønskes tatt inn. Ikke minst gjelder dette for opplysninger som det skal være frivillig å registrere. Over tid vil kvaliteten på slike opplysninger være avhengig av at den registrerte melder fra om endringer mv. Registrering av av slike frivillige opplysninger

bør derfor også innebære en ajourføringsplikt for den enkelte. Uten en slik plikt vil kvaliteten på opplysningene fort kunne bli dårligere enn hva som forventes å være tilfelle for et offentlig register. Det skal også bemerkes at det vil være ressurskrevende å registrere enkelte av de opplysningene som foreslås tatt inn. For eksempel er potensialet for antall mailadresser og mobiltelefonnummer som ønskes registrert meget stort. Det bør derfor vurderes om vasking mot andre register, f eks mobil- og telefonoppråttører kan bidra til å gjøre folkeregisteret mer ajour.

Å ta nye elementer inn i registeret øker også registerets kompleksitet og risikoen knyttet til forvaltningen av registeret. Det kan derfor være grunn til å skille mellom kjerneopplysninger og opplysninger av mer perifer karakter med tanke på hvordan registeret skal bygges opp. Det legges imidlertid til grunn at direktoratet, i egenskap av registerforvalter, vil stå fritt med hensyn til hvordan nye elementer rent teknisk skal implementeres i registeret.

Når det gjelder de dataelementene som forslås tatt ut, forutsetter vi at det foretas korresponderende endringer i annen lovgivning.

6. Samspill

Direktoratet er i utgangspunktet positiv til en modell der offentlige myndigheter og andre aktører som har lovmessig tilgang til folkeregisteret har rett og plikt til å bruke folkeregisteropplysninger, f eks slik at de som i dag får sine registre oppdatert med folkeregistrert adresse plikter å bruke denne selv om den avviker fra postadressen. Etter direktoratets oppfatning vil dette kunne være med på å heve kvaliteten på opplysningene i registeret. Videre støtter vi forslaget om at enkelte aktører bør få et utvidet ansvar i form av innmeldingsansvar, kontrollansvar og "registreringsansvar" i folkeregisteret. Også dette vil kunne være viktige bidrag for å heve kvaliteten på folkeregisterdataene. Slikt ansvar bør etter direktoratets oppfatning kunne pålegges sentrale offentlige brukere som f eks NAV, Toll og avgiftsdirektoratet og UDI mv. Videre bør det kunne pålegges kommunale etater og enkelte private brukere som f eks postdistributører og tele- og energileverandører mv.

Direktoratet finner det imidlertid ikke forsvarlig å gi aktørene adgang til å korrigere og registrere direkte i Det sentrale folkeregisteret. For ikke å pulverisere ansvaret for registeret og for å sikre kvaliteten, forutsettes det at ansvaret begrenses til å gi melding på et format og etter rutiner som direktoratet bestemmer og er ansvarlig for å legge til rette for.

7. Ajourføringsplikt for den registrerte

For alle pliktige opplysninger må utgangspunktet være at alle registrerte har plikt til å melde endringer dersom meldeplikten for den aktuelle opplysningen ikke ivaretas av det offentlige. I tillegg er direktoratet av den oppfatning at borgeren bør ha en plikt til ajourføre "kontaktopplysninger" som er registrert frivillig i folkeregisteret. Dette vil være nødvendig for å sikre en minimumskvalitet på opplysningene. Slik direktoratet vurderer det er det vanskelig å se for seg at dette vil fungere på en tilfredsstillende måte uten at det er knyttet opp mot en nettløsning, f eks via Min Side

8. Tilgang og distribusjon

Vi forstår arbeidsgruppen slik at enhver skal ha alminnelig tilgang på de opplysningene som er oppregnet i rapportens pkt 6.5.3 og 6.5.8., og at dette skal kombineres med en reservasjonsadgang for den enkelte. Direktoratet har ingen prinsipielle innvendinger mot forslaget. Etter vår oppfatning er det imidlertid vanskelig å se for seg annet enn at det i så fall på sikt bør åpnes for en nettbasert tilgang. Det kan således være forbundet med et ikke ubetydelig utviklingsarbeid å få på plass en velfungerende løsning.

Direktoratet tar for gitt at offentlige myndigheter skal ha full registertilgang. Det ses ikke bort fra en velfungerende løsning som medfører at borgeren selv kan bestemme begrensninger i andres tilgang til sine "kontaktopplysninger" kan føre til at færre får motforestillinger mot at registeret har slike opplysninger, med den følge at de i større grad bidrar til innlegging og ajourføring av opplysningene.

Skattedirektoratet har ikke belegg for å påstå at dagens distribusjons- og prismodell er med på å bevirke et underforbruk av folkeregisteropplysninger. Det skal likevel bemerkes at Skattedirektoratet mottar signaler, særlig fra kommune- og sykehussektoren om at masseoppslag er for dyrt. Således kan det ikke ses bort at for enkelte aktører kan prisen være en medvirkende årsak til dårlig ajourhold av deres registre. Skattedirektoratet er derfor åpne for en dialog om alternative modeller for pris og distribusjon av folkeregisteropplysninger. Reduserte priser eller gratis tilgang kan medføre en viss fare for overforbruk. Vi tror imidlertid ikke at reduserte priser eller gratis tilgangi seg selv vil ha denne følgen. I så måte tror vi måten opplysningene gjøres tilgjengelig på vil være viktigere enn om opplysningene er gratis tilgjengelig.

9. Økonomiske og administrative konsekvenser

Ny identifikator

Skattedirektoratet kan ikke se at det vil bety så mye rent funksjonelt, forvaltnings- eller driftsmessig om det i framtiden benyttes ny informasjonsløs identifikator eller dagens identifikasjonsnummer med et kontrollnummer mindre. Hvilken løsning som eventuelt velges vil imidlertid ha store konsekvenser for kostnader og risiko knyttet til omleggingen.

Det er hevet over enhver tvil at både kostnadene og risikoen knyttet til arbeidsgruppens subsidiære forslag vil være betydelig mindre enn hva som vil være tilfelle dersom arbeidsgruppens primærforslag, ny informasjonsløs identifikator, innføres.

Skattedirektoratet alene forvalter ca 120 IT-systemer. Så å si samtlige systemer benytter fødsels-/d-nummer som identifikasjonsnøkkel. Det må derfor gjøres endringer i alle etatens

systemer. Tilsvarende vil det være nødvendig å gjøre endringer for alle offentlige og private brukere som i dag benytter fødselsnummer i sine løsninger, for eksempel er fødselsnummer implementert i de fleste arbeidsgiveres lønnsregistre. Alt i alt antas det å kunne omfatte opp mot 100 000 IT-systemer.

Det har ikke vært tid til å utrede kostnadene forbundet med å gjennomføre nødvendige endringer i Skatteetatens systemer ved de to alternativene. Det er imidlertid hevet over enhver tvil at det er langt rimeligere å endre egenskapene i et eksisterende felt enn å programmere helt nye felt i skjermbilder, applikasjoner og databaser.

Følgende må gjennomføres i Skatteetaten for å endre dagens personnummer (fjerne et kontrollsiffer)

- Gjøre om algoritmen
- Konvertere alle fødsels-/ og d-numre
- Oppdatere programmer og kontroller
- Kvalitetssikre
- Teste
- Synkronisere/overgangsordninger

Selv om dette blir en enklere løsning enn å innføre en helt ny identifikator, får vi her en krevende synkroniseringsprosess i forbindelse med implementeringen. Det er ikke sannsynlig at man kan operere med ett felles oppstartstidspunkt for alle etatens systemer og alle eksterne systemer som disse kommuniserer med. Det vil derfor bli nødvendig med overgangsordninger, noe som også vil innebære betydelige kostnader.

Dersom det besluttes å innføre ny informasjonsløs identifikator, vil det innebære et langt mer omfattende endringsarbeid med en helt annen risikoprofil, og kreve en annen organisering av arbeidet. Følgende må gjøres for å innføre ny informasjonsløs identifikator:

- Programmere nye felt for identifikator i skjermbilder, applikasjoner, databaser
- Innføre felter knyttet til fødselsdato og kjønn
- Tilrettelegge kontroller
- Sørge for at alle systemer som skal kommunisere kommuniserer
- Synkronisere innføringen

Vi har ca 120 etatsinterne systemer som henger sammen og bruker samme identifikator. Disse igjen bruker nevnte identifikator i kommunikasjonen med systemene hos våre eksterne samarbeidspartnere som f eks TAD, NAV, SSB, helseforetak, banker, forsikringsselskaper, arbeidsgivere osv. Kompleksiteten innebærer at oppgaven får et så stort omfang at det vil være nødvendig å prosjektoorganisere arbeidet.

Når det gjelder omfanget av og kostnadene forbundet med arbeidet er det nærliggende å sammenligne med det arbeidet som ble lagt ned i forbindelse med å forberede systemene til år 2000. Den gang brukte etaten 2-3 år og flere titalls millioner kroner på å endre årstallsfeltene i systemene. Å endre nøkkelidentifikator er forbundet med enda større risiko, og vil bli vesentlig mer ressurskrevende enn 2000-klargjøringen.

Ut fra et kostnads- og risikoperspektiv, uten å detaljestimere, er direktoratet rimelig sikker på at å innføre informasjonsløs identifikator vil være mange ganger dyrere og være beheftet med langt større risiko enn å endre fra to til ett kontrollnummer i dagens personnummer. På denne bakgrunn stiller vi spørsmål ved enkelte av uttalelsene i kapittel 11 Økonomisk/administrative konsekvenser i rapporten. Dette gjelder spesielt:

- På side 129 i andre avsnitt der det hevdes” *Offentlige brukere slik som Skatteetaten, Brønnøysundregistrene, NAV og Politiet, vil også måtte investere en del ressurser i omleggingen, men disse kostnadene synes alt i alt ikke å være betydelige sett i forhold til de budsjetttrammer som disse etatene opererer innenfor.*”

Dette kan leses som at de aktuelle etatene, herunder Skatteetaten, har handlingsrom innenfor sine løpende budsjetter til å finansiere de nødvendige omleggingskostnader. Dette medfører ikke riktighet for Skatteetatens vedkommende. Etaten har for tiden et meget stramt drifts- og utviklingsbudsjett, når vi ser bort fra øremerkede midler til store prosjekter og satsinger. Etaten vil derfor ikke kunne prioritere å gjennomføre en så omfattende omstilling innenfor egen driftsramme. Dette ville i så fall få betydelige konsekvenser for andre pågående utviklingstiltak.

- På side 129 i tredje siste avsnitt står det: ” *Investeringskostnadene som vil oppstå som følge av overgang til utvidet fødselsnummerserie vil være atskillig lavere enn i alternativet med innføring av informasjonsløs identifikator. Blant de brukerne vi har vært i kontakt med oppgir alle, med unntak av Politiet og DnBNOR, at investeringene vil ligge under 3,5 mill kroner.....*”

Siden Skatteetaten er nevnt særskilt tidligere på samme side, kan det være at Skatteetaten er blant de brukerne som er kontaktet. Vi støtter fullt ut utsagnet om at utvidet fødselsnummerserie vil bli langt billigere enn informasjonsløs identifikator. Også denne løsningen vil imidlertid være krevende å implementere. Det må blant annet foretas nødvendige endringer i nærmere 120 systemer. Det må derfor legges til grunn at omstillingskostnadene for Skatteetaten forbundet med å gjøre om fra to til ett kontrollnummer i personnummeret samt prosessene knyttet til konverterting, oppdatering og testing vil koste langt mer enn 3,5 mill kroner.

- På side 130, annet kulepunkt står det: ” *Investeringskostnadene vil være inntil dobbelt så store ved innføring av informasjonsløs identifikator som ved utvidelse av*

fødselsnummerserien. Investeringskostnadene er imidlertid av en størrelsesorden som ikke bør være til hinder for innføring av ny informasjonsløs identifikator....”

Ut fra de undersøkelser/beregninger/analyser som er gjort kan direktoratet ikke se at det er grunnlag for disse uttalelsene. Vi ser ikke hvordan det på bakgrunn av det foreliggende materialet er mulig å konkludere med at investeringskostnaden vil være inntil dobbelt så store i det første alternativet, sammenlignet med det andre. For Skatteetatens del mener vi det er grunn til å anta, uten å ha utredet dette, at det vil være flere ganger dyrere å innføre ny informasjonsløs identifikator. Vi kan heller ikke se at det er belegg for å si at investeringskostnadene knyttet til informasjonsløs identifikator er av en størrelsesorden som ikke bør være til hinder for innføring. Kostnadene er etter vår oppfatning ikke tilstrekkelig klarlagt enda. Bastante konklusjoner bør derfor ikke trekkes før spørsmålet er nærmere utredet.

I arbeidsgruppas rapport legges det til grunn at en kan minimere risiko og kostnader ved å trekke gjennomføringen av omleggingen ut i tid. Direktoratet er for sin del usikker på hvilken effekt dette vil ha og stiller spørsmål ved om ikke kompleksiteten i samspillet mellom systemer – for skatteetatens del mellom etatsinterne systemer, og mellom etatsinterne og eksterne systemer er undervurdert. Slik vi ser det vil det kreves kostbare overgangsordninger, som vil måtte driftes gjennom hele overgangsperioden. F. eks vil man antagelig måtte beholde den gamle fødselsnummerordningen komplett inntil alle systemer er programmert med den nye identifikatoren. Overgangskostnadene vil øke med overgangsperiodens lengde. Det samme gjelder risikoen for å introdusere følgefeil som følge av overgangen. På den annen side vil omfanget av omleggingen begrense muligheten for å få til en kort overgangsperiode.

De økonomiske og administrative konsekvensene vil være klart forskjellig avhengig av hvilken løsning som velges. Det er ingen tvil om at den enkleste og rimligste løsningen vil være å kutte et kontrollsiffer i dagens fødselsnummer. Som det er redegjort for under punkt 5 har imidlertid en informasjonsløs identifikator flere kvalitative fortrinn og framstår som det mest framtidrettede alternativet. Vi presiserer derfor at vi ikke avviser forslaget. Slik direktoratet ser det bør det gjøres en nøye vurdering av alle sider ved begge alternativene før det trekkes en endelig konklusjon.

Utvidelse av data som skal registreres

Som det står i rapportens kapittel 11 vil Skatteetaten bruke ressurser på registrering (eller på annen måte sørge for at data kommer inn) av nye dataelementer i folkeregisteret.

Omfanget av arbeidet vil avhenge av hvilke nye elementer som besluttes lagt inn i folkeregistret. Skatteetaten vil uansett ha en rolle mht å sørge for at dataene kommer inn, enten det registreres av etaten egne medarbeidere (papirskjemaer), legges opp til self service-løsning for brukerne (e-skjema), eller at andre etater skal sende inn informasjon. De

økonomiske og administrative konsekvensene av dette må beregnes når det besluttes hvilke elementer registeret skal utvides med, og hvilke kanaler det skal være for input av data.

Det sikkerhetsmessige aspektet knyttet til en utvidet løsning må utredes. Mest sannsynlig vil skattedirektoratet tilrettelegge en løsning rundt folkeregistret hvor ikke alle elementene ligger i selve folkeregisterdatabasen. I web-portalløsningen for brukerne vil dataene presenteres på hensiktsmessig måte layoutmessig, og brukeren vil ikke merke at dataene hentes og distribueres fra ulike databaser og systemer. Dette er ikke berørt spesielt rapporten. Skatteetatens tilretteleggelse for utvidelse i – og rundt folkeregistret kommer til å koste i form av programmering i folkeregistersystemet og databasen for enkelte elementer samt investering i servere og applikasjoner til andre elementer. Dette er noe som vil måtte utredes nærmere.

Avslutningsvis til dette punkt finner direktoratet grunn til å peke på at dagens folkeregister ble utviklet tidlig på 70-tallet. Rent teknisk er det således snakk om et eldre IT-system, med de utfordringer det medfører med hensyn til utvidelse og vedlikehold mv. Dersom det skal gjøres store endringer i registerets innhold bør det derfor vurderes om dette bør skje i forbindelse med en omskrivning av hele løsningen i et moderne utviklingsmiljø.

Etablering av elektroniske løsninger for innmelding til det sentrale Folkeregister

En større andel elektroniske innmeldinger vil ha flere positive effekter, slik det også er henvisning til i rapporten. Dette vil dog kreve ressurser og teknisk utviklingsarbeid og vil måtte foregå i tett samarbeid mellom skatteetaten og de innrapporterende myndigheter.

Det kan oppnås både kvalitative og ressursmessige effekter:

- Registeret vil i større grad være ajour og en kan unngå restanser i registreringsarbeidet
- En vil øke kvaliteten i registeret fordi en unngår registreringsfeil/ punchefeil
- En vil spare ressurser til registrering fra papirskjemaer

Gevinstene ved raskere og kvalitativ bedre oppdatering enn i dag vil komme alle brukere til gode. Hvor store disse effektene kan bli vil imidlertid avhenge av hvor mange elementer det kan etableres elektroniske innmeldinger til.

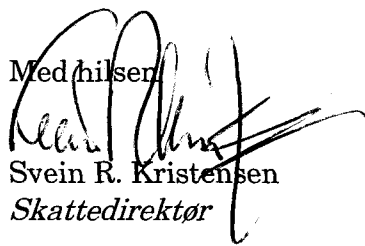
Etablering av metadata om persondata i en metadatakatalog

Det vil absolutt kunne være aktuelt å etablere metadata i fremtiden.

Men dette bør ikke gjøres isolert for persondata/folkeregister. Det bør inngå i en generell (offentlig) prosess for å ivareta interaksjonsbehov i fremtidige systemløsninger (webservices og lignende) og hører vel egentlig hjemme i mer infrastrukturpregede prosjekter.

Med hilsen

Svein R. Kristensen
Skattedirektør

Svein Rune Greni